

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BRJ 245 — GOD. VI.

ŠIBENIK, 22. SVIBNJA 1957.

IZLAZI SVAKE SRIJEDE

Piše: Draža Marković

POBJEDA, OSLOBODENJE SOCIJALIZAM-TO JE TITO

SVAKO vrijeme, svaka epoha ima ljude kroz koje govori, kroz koje se izražava. Oni su izraz svoga vremena kako po tome što izražavaju odnose koji u njemu vladaju, njegove potrebe — a tako i po tome što se snagom svoje ličnosti, skupom svojih vrijednosti stavljaju na čelo pokreta koji izrastaju u krilu društva u kome žive upravljajući razvitak unaprijed, ka progresu, idući

u skladu i podržavajući tendencije svoga vremena i njihovih potreba.

Naša nova historija, toliko preplomna i sudbonosna za naše narode, prepuna revolucionarnih kretanja i progresivnih silovitih zamaaha, puna sudara, lomova, kriza i teškoća — stavila je pred naše narode krupne i ozbiljne zadatke.

U vremenu između dva svjetska rata — tom, u suštini, pripremnom periodu za sve ono što je došlo neposredno pred II. svjetski rat, u toku njega i neposredno iza njega pa sve do naših dana — radnička klasa, i preko nje i svi narodi naše zemlje našli su u drugu Titu ličnost koja je snagom svoje nesalomljive volje, principijelnošću svojih stavova, čvrstoj povezanosti s interesima radničke klase, zemlje i socijalizma, dosljednošću i jasnim perspektivama razvika — imala stati i stala na čelo revolucionarnog pokreta, dati svoj krupan doprinos borbi radničke klase i omogućiti pobjedonosni put Revolucije i borbe naroda za oslobođenje. Izražavajući u isto vrijeme potrebe svoga vremena, zahtjeve revolucionarnog pokreta — drug Titu je svojom ličnošću osigurao najlakši mogući put neminovne pobjede radničke klase u borbi za socijalizam. Iskusi vođa partije, organizator oružane borbe protiv okupatora, istaknuti i popularni vojni komandant, omiljen rukovodilac socijalističke izgradnje, istaknuti državnik i političar — On je postao jedno te isto — sa Partijom, radničkom klasom, zemljom.

Konsolidacija i učvršćenje jedinstva Komunističke partije Jugoslavije u godinama 1937—1938., predstavljalo je neophodan uslov daljeg razvika radničkog pokreta i pobjede naroda Jugoslavije u borbama koje su predstavljale.

Taj imperativ vremena, taj neobično krupan zahtjev potreba daljeg razvika izvršen je pod neposrednim rukovodstvom druga Tita. I simbolično je to — da slaveći danas 65. godišnjicu Titovog rođenja slavimo i 20 godina od onih historijskih dana u razvitku KPJ tako suđbinski vezanih za historiju naših naroda — a tako neraz-

dvojno vezanih za ličnost druga Tita.

Sve odluke o oružanoj borbi protiv okupatora, o pripremama za nju, prve akcije i prve jedinice partizanskih odreda — sve je to neposredno vezano za ličnost druga Tita.

Bratstvo i jedinstvo naših naroda, stvaranje jedinica NOB-e, borba za izolaciju već kompromitirane izdajničke buržoazije koja se stavila u službu okupatora, stvaranje osnovne nove države uporedo sa počecima oružane borbe, dalji razvitak te državne izgradnje koji je išao uporedo sa samim razvikom NOB-e i Narodne revolucije — u ličnosti druga Tita dobija svoje puno ostvarenje i značenje.

A kraj: pobjeda, oslobođenje, socijalizam... To je Tito. On je simbol. On je oličenje svega onoga što predstavlja Revoluciju, borbu, pobjedu, slobodu.

Trebalo je snage, nesalomljive volje i rješivosti da bi se uspješno prebrodilo sve ono što je nakon toga došlo: Težak period obnove ratom opustošene zemlje; obimni i naporni zadaci privredne izgradnje; borba za nezavisnost i samostalnost — ugrožavana u raznim uslovima sa raznih strana. Naša radnička klasa, radni ljudi, narodi naše zemlje smogli su u sebi takve snage. Prošla kroz težak put Revolucije — naša zemlja je mogla proći kroz sve te teškoće poslijeratnog razvika.

A ličnost druga Tita — budući otjelotvorenje tih revolucionarnih snaga zemlje, njihov silovit izraz i značajniji — sa svoje strane omogućavao je da se svi zadaci vremena uspješno riješe, davala snage, pokretala, otvarala perspektive.

Izgrađujući socijalizam u svojim specifičnim uslovima, Jugoslavija je na određen način vrlo krupno djelovala na tokove savremenog razvika socijalizma u svijetu. Radnički savjeti, socijalistička demokracija, neposredno učesće proizvođača u upravljanju privredom i društvom, — predstavljaju one prelomne momente u savremenom razvitku međunarodnog radničkog pokreta — da više nisu samo stvar

Jugoslavenske prakse nego već predstavljaju idejnu stvarnost, tekovinu savremenog socijalizma.

A principi miroljubive saradnje među narodima, principi aktivne koegzistencije, dosljedna borba za te principe, za mir u svijetu — učinila je ime druga Tita i Jugoslavije poznatim daleko van granica naše zemlje.

I ima apsolutne društvene zakonitosti u tome da je nova socijalistička Jugoslavija, da je drug Tito stojeći na čelu SKJ i borbe za izgradnju socijalizma u zemlji — bio u stanju sagledati sva ona progresivna kretanja u svijetu, razumjeti sve one pozitivne tendencije u njemu i u vrlo kompliciranim međunarodnim odnosima poslije Drugog svjetskog rata svojom dosljednom politikom značiti uvijek i svagda samodoprinos miru i međunarodnoj saradnji.

I na kraju da završimo riječima druga Tita, rečenim prije neki dan: »Stvarno državištvo odražava se prije svega u sposobnosti rukovodjećih i odgovornih ljudi uopće da shvate i izraze raspoloženje i težnje najširih narodnih slojeva«.

Zbog svega toga je drug Tito veliki revolucionar, državnik — i veliki humanista, vođa narodnih masa a za sve nas — njegov rođendan je praznik mladosti i radosti.

Dr. Ivan Ribar:

PRVI MOJI SUSRETI S TITOM

UVIJEK, a naročito u oči rođendana druga Tita, rado se sjećam mojih susreta s njime. Od ovih za mene lično najznačajniji je prvi, jer me je uveo u revolucionarnu borbu, koju je vodila Komunistička partija s Titom na čelu.

Početkom januara 1941. godine Hitler je otpočeo s ostvarivanjem svojih zavojevачkih i porobljivачkih

planova na Balkanu. Podunavski i balkanski državni upravljači, jedan za drugim odlazili su u Beč u dvorac Belvedere, da svojim potpisom u prisustvu ministara vanjskih poslova Njemačke i Italije, te japanskog ambasadora u Berlinu potvrde pristupanje na čelu osovini Rm-Berlin-Tokio. Jedna za drugom Slovačka, Mađarska, Rumunija i Bugarska potpisale su pakt u prvom redu sa Hitlerom i na taj su način postale i formalno sastavni dijelovi osovinskog fašističkog poretka u jugoistočnoj Evropi. Dolazi red i na Jugoslaviju. Hitler poziva Dragišu Cvetkovića, predsjednika vlade i Cincar-Markovića, ministra vanjskih poslova stare Jugoslavije u svoju rezidenciju Berghof, da bi dobili instrukcije o pitanjima od zajedničkog interesa, u duhu tradicionalnih prijateljskih odnosa, kako je to tada javljala njemačka i jugoslavenska štampa. Ustvari radilo se o tome, da i Jugoslavija pristupi osovini, jer je u njenu interesu bilo, kako su javljali iz Berlina, da se njena politika koliko vanjska toliko i unutarnja uskladi sa već postojećom političkom situacijom u ostalom jugoistočnom dijelu Evrope.

U to vrijeme takvog jednog očajnog i opasnog stanja u kojem se nalazila stara Jugoslavija, dakle na prekretnici, da li za pakt, ili protiv, pakta, bolje reći, da li za fašistički poredak, ili protiv njega, nalazio se ilegalno u Beogradu drug Tito. Taj svoj boravak koristio je i za razgovore s prvacima građanskih opozicionálnih političkih stranaka. Posredstvom mog sina Lole imao sam i ja kao predstavnik političke organizacije zvane »Demokratske ljevice«, prvi moj sastanak s drugom Titom. Lolo mi je samo saopćio, da jedan njegov stariji drug želi sa mnom da razgovara u određenom stanu i u određeno

vrijeme. Razumije se, da pri ovom mom prvom susretu nijesam mogao znati da razgovoram s Titom, no slušajući njegova izlaganja, osjetio sam odmah, da razgovoram sa rukovodiocem iz vodstva Komunističke partije. Prvi utisci, koje sam tada dobio ostali su mi trajni i nezaboravni i ostat će do kraja. I kao da sam jučer razgovarao, mogu i danas točno, da ponovim njegova izlaganja.

On je otpočeo s time, da rat kuca na vrata Jugoslavije, ali da građanski politički krugovi ne shvataju opasnost, u kojoj se nalazi Jugoslavija. Ne samo, da izvršni članovi, prvenstveno prvaci reakcionarnih vladinih političkih stranaka, a naročito glavni akteri Dragiša Cvetković i Vladimir Maček svijesno guraju Jugoslaviju u fašistički jarug i u osovini Hitler-Musolini, već što je mnogo gore i Udružena opozicija nije svijesna opasnosti, koja prijeli od neminovne score fašističke agresije. Još danas, a bilo je to početkom januara 1941. godine, nastavio je drug Tito, dakle u posljednjem času, prvaci Udružene opozicije odbijaju saradnju u borbi za zbijanje redova svih pravih i istinskih demokratskih snaga. Oni bježe i od samog kontakta ne samo s komunistima, već uopće sa svima naprednim demokratskim grupama i strujama, koje imaju podlogu u narodu, dok u isto vrijeme traže saradnju sa desničarskim, reakcionarnim i korumpiranim strankama i grupama. Oni pozivaju na odgovornost i svoju studentsku i seljačku omladinu, da ne saraduju zajedno sa tada zvanim Narodnim studentima u stvari komunistima unutar masovnog jedinstvenog omladinskog narodnog pokreta u borbi protiv fašizma, koji je unio snažne elemente za jačanje i omasovljenje organizacije borbe-

(Nastavak na 2. strani)

POZDRAV NARODA

U srcima i svijesti naših naroda nema ljepših i svečanijih dana od onih koji tumače procvat i sreću naše domovine. Jedan od tih dana je dvadesetpeti svibanj, Tvoj rođendan.

S tobom smo počeli pisati našu historiju, nizujući pobjede presudne za naše narode i za ovaj svijet.

Uve godine mi slavimo Tvoj 65. rođendan u znaku historijskih događaja važnih za našu zemlju i odlučujućih za daljnje kretanje civilizacije savremenog svijeta u pravcu mira i socijalizma.

Bez obzira na to što su samohvalne tude socijalizmu, ali istine radi, koja je najviši i osnovni princip socijalističkog morala, mi i ovom prigodom s ponosom konstatiramo da naš put potvrđuje pravednost naše borbe i ispravnost naših stavova. Ističući to, mi očajemo priznanje Savezu komunističkih i radničkih klasa za njihovu organizatorsku i predvodničku ulogu u svim akcijama iz kojih su proizisile sve naše pobjede. Udajemo priznanje Tebi, vođeni druze Tito, koji si nas na celu Centralnog komiteta Saveza komunističkih i naše citave društvene zajednice, uspješno vodilo u najvećim i najpresudnijim danima, od prve ustaničke puke, pa do danasnjeg dana. Mi sa ponosom ističemo da je naša generacija u svom povijesnom zbiljanju, zajedno s tobom, imala i žrtvu i sreću da bude i srce i svijest vremena, da biježi i osvaja nove putove.

Ideje, kojih si Ti tumač, prodrle su u svijet, shvatili su ih napredni ljudi, pa je socijalistička Jugoslavija, malena po prostoru i broju stanovnika, postala velika po svom međunarodnom ugledu i značenju. Njena riječ se čuje i uvažava u borbi naprednog i slobodoljubivog čovječanstva za mir i dobre odnose među narodima i državama, a tu riječ nosiš Ti, dragi druze Tito, u druge zemlje, tražeći i nalazeći za nju mjesta u svijesti i težnjama sve šireg kruga ljudi. Najviši međunarodni forumi često traže mišljenje i sa pažnjom razmatraju prijedloge naše zemlje u svim prilikama kada se radi o sudbini čovječanstva, mira u svijetu, napretka i slobode.

U svim našim današnjim uspjesima, u riječima i na djelu izražavali smo Ti bezbroj puta svoju neograničenu ljubav i povjerenje i najtoplije želje za Tvoje zdravlje i sreću, a ovom prigodom Ti narod kotara Šibenik želi, dragi druze Tito, da nam duго poziviš na sreću i procvat naše domovine, za stvar mira, mirne i plodne suradnje među svim narodima svijeta, za brzu izgradnju socijalizma i sreću naroda Jugoslavije.

Za vrijeme boravka u Šibeniku drug Tito se srdačno pozdravlja s dr. Ribarom i Vickom Krstulovićem

